

# זה הדבר

زوهديرك ZO HADEREKH

גליון 47, 28 בנובמבר 2012

# מלחמת שולל

בקהיר הושגו הסכמות שסיימו את הקרבות בין ישראל לעזה. ומה הלאה?

צנועה יותר, אשר מכירה בפלסטין כמדינה שאינה חברה באו"ם, ובבקשה זו אמורה עצרת האו"ם לדון השבוע. ממשלת נתניהו וממשל אובמה כבר הודיעו על התנגדותם להחלטה כזו, ושר החוץ ליכרמן אפילו הדביק לה את התווית "טרור מדיני". אך מאחר שלארה"ב אין זכות וטו בעצרת הכללית של האו"ם, להצעת ההחלטה בדבר הכרה בפלסטין כמדינה שאינה חברה – צפויה תמיכה של יותר משני-שלישים מהמדינות חברות האו"ם.

הנהגת חמאס הודיעה תחילה על התנגדותה לפנייתו של אבו-מאזן לעצרת האו"ם, אולם לאחר שהתברר כי ההתנגדות מציבה אותה במחנה אחד עם ישראל וארה"ב – הודיעה שתתמוך בכל מהלך מדיני שיוביל לכינון מדינה פלסטינית עצמאית.

## המלחמה והדיון באו"ם

בימי המלחמה, איש מדוברי ממשלת נתניהו או החמאס לא הזכיר את הדיון הצפוי בעצרת האו"ם, ואפשר היה להתרשם, כי אין קשר בין הדברים. אולם זו אחת ההונאות של ישראל וארה"ב בהקשר לעימות



הצבאי.

על ההונאה הזאת ועל מרכיביה ניתן ללמוד מניתוח של ההסכם, שהושגה בקהיר בתיווכם של קלינטון, שרת החוץ של ארה"ב, ושל מזכ"ל האו"ם באן קי-מון.

אותו מסמך בלתי רשמי, שהושג כהמשך להסכמה קודמת בדבר חילופי שבויים (גלעד שליט תמורת אסירים פלסטינים), ביסס את ההכרה דה-פקטו של ישראל וארה"ב בחמאס כשלטון עצמאי בעזה, ומהווה עדות לתפקיד אותו הן מועידות לארגון זה. המשמעות של הצעד הזה היא מרחיקת לכת.

(המשך בעמוד 4)

למלחמת השולל של נתניהו-ברק-ליכרמן נגד עזה היו מטרות צבאיות, אך בעיקר היו לה מטרות פוליטיות מיידיות. אחת המטרות האלה הייתה – לחבל במהלך של אש"ף לשדרג את מעמדו בעצרת האו"ם, כשלב במאמץ (שהחל עוד בשנת 1988) לכונן מדינה פלסטינית עצמאית בצד ישראל.

## אש"ף באו"ם

ב-29 בנובמבר שיחול השבוע, במלאת 65 שנה להחלטת עצרת האו"ם בדבר סיום המנדט הבריטי וכינון שתי מדינות, יהודית וערבית, בפלשתינה (החלטת החלוקה) – אמורה אותה עצרת להצביע על הצעת החלטה שהגיש מחמוד עבאס (אבו-מאזן) בשם אש"ף. החלטה זו לא תכלול, לדאבונו, סעיף בדבר סיום הכיבוש הישראלי וכינון פלסטין העצמאית בגבולות 4 ביוני 1967, אך בכל זאת תהיה צעד חשוב: הכרה בפלסטין כמדינה שאינה חברה באו"ם.



מאז שנות ה-70 מכירות מדינות העולם באש"ף כנציגו הלגיטימי היחיד של העם הפלסטיני. בשנת 1974, העניק האו"ם לאש"ף נציגות, המאפשרת לו להיות מעורב בנושאים הנוגעים בו, לרבות השתתפות בדיונים שעורכת מועצת הביטחון בנושא הסכסוך באזורנו.

אך מעורבות זו, שאפשרה לאש"ף לקדם החלטות ברורות של מועצת הביטחון ושל עצרת האו"ם בדבר סיום הכיבוש הישראלי שהחל ביוני 1967 – טרם השיגה את כינון פלסטין העצמאית, זו שעליה דובר עוד בתוכנית החלוקה.

בספטמבר 2011 פנה אבו-מאזן בשם אש"ף לאו"ם להכיר בפלסטין כחברה מלאה בו. הצעה זו, שהועברה לדיון במועצת הביטחון, טורפדה בידי ממשל אובמה ובעלי בריתו. לכן הגיש אבו-מאזן שנה לאחר מכן (ספטמבר 2012) בקשה

## מכתבים למערכת

### השפה משתנה, הניגון נשאר

בספרו המופתי של של ס. יזהר, "חירבת חיזעה", שם הסופר בפי גיבוריו הלוחמים ביטויים וסמלים מיליטריסטיים רבים. הסיפור מתבסס על כיבוש כפר פלסטיני אשר התרוקן מלוחמיו, ב-1948, ונותרו בו רק זקנים, נשים וטף. בסיפור משולב ההיגד הבלתי נשכח: "לשרוף, לפוצץ, לאסור, להעמיס ולשלוח".

גם חיים גורי, באפילוג לספרו "עד עלות השחר" (הוצאת הקיבוץ המאוחד, 2000) כותב: "לא ידענו איך לחיות ביחד... לא ידענו מה להציע להם ולנסות שותפות אחרת". ואילו כיום, שרינו חוזרים על ביטויים דומים, כאילו לא עברו שנות דור. יש הדורשים להרוס, יש האומרים לשטח את הרצועה, יש המבקשים לפרמט את האזור, וכו'.

רעיונות העוועים נותרו בעיניהם, רק פניני הלשון השתנו קמעה, כיאה לעידן המחשבים והאינטרנט.

דן יהב, תל-אביב-יפו

### סדר עדיפויות אחר

אומרים שהעלויות של מבצע "עמוד ענן" בו פתחה הממשלה הוא 3 מיליארד שקלים. במקום להשקיע כסף זה במתקפה על עזה, שבסופו של דבר גם לא עזרה להביא ביטחון לתושבי הדרום (ובמהלכה אף נורו טילים לתל-אביב ולירושלים), האם לא היה עדיף להשקיעם בחינוך, בבריאות, בצמצום פערים חברתיים?

ש"פ, רמת השרון

## ימי הבינתיים

### מאת יוסי סגול

לא עבר זמן רב מאז תחילת מבצע "עמוד ענן", וסגן ראש הממשלה, השר אלי ישי, לא אכזב את תומכיו, והצהיר כי מטרת המבצע היא להחזיר את עזה לימי הביניים. סביר להניח, שכוונתו – חרף העבודה שלכאורה חונך על ברכי "ואהבת לרעך כמוך" – הייתה לגרום להרס כללי ולנזקים חמורים, אבל יכול להיות שהייתה לו גם כוונה נסתרת.

מקובל לקבוע, כי תקופת ימי הביניים הסתיימה כאשר קולומבוס הגיע ליבשת אמריקה. יש בכך לא מעט סמליות. באותם ימים רחוקים, מרבית האנשים לא הכירו שום מציאות מעבר לכפר שלהם. יציאה מהרדיוס הקרוב של היישוב בו התגוררת – הייתה נדירה, וכך גם האפשרות להכיר את האחר. כאשר האחר הוא רחוק, זר ובלתי מוכר, קל יותר לשלוף חרבות וללחום בו עד מוות.

במאות השנים שעברו מאז, התפתחה הטכנולוגיה ללא הכר. אולם למרות זאת, רבים מסרבים לפתח את החשיבה שלהם, והם ממשיכים לרצות להילחם באחר, בלי להבין כי הוא בן אדם בדיוק כמוהם. אלי ישי, אשר מנסה בכוח לגרום לישראלים לחשוב ולתפקד בדיוק כמו באותם ימים רחוקים ואפלים, יצליח, ככל הנראה, לגרום לעזתים נזק חמור. אבל גם אם הם יחזרו לחיות בדרך בה חיו אבות אבותיהם, עדיין נשאלת השאלה הקשה יותר: מי יהיה זה אשר יוציא את ישראל מהעבר ויתחיל להצמיד אותה אל העתיד?



## דברים בשם אומרם

### אחד שנותן דוגמה אישית

"המטרה שלנו היא להחזיר את עזה לימי הביניים".  
(השר אלי ישי, יו"ר ש"ס, "ידיעות אחרונות", 19.11)

### מרצ: יא, ברעקן!

"הממשלה נכנעת שוב ושוב ללחצי חברת החשמל, המנוהלת על ידי ועד עובדים חזק ובעל כוח פוליטי רב. במקום לבצע רפורמה מקיפה, היא מעניקה לחברה שוחד פוליטי. חוסר יכולתה או רצונה של הממשלה לעמוד מול הוועדים החזקים, הביאו לכדי משבר פיננסי חסר תקדים".  
(ח"כ זהבה גלאון, יו"ר מרצ, "דה מרקר", 14.11)

### על אדונים ומשרתים

"נתניהו לא מציית לפקודות שלי יותר משאר חבריי".  
(שלוון אדלסון, איל ההון האמריקאי, במאמר דעה שפרסם בעיתון "ישראל היום" שבבעלותו, 11.11)

### על אדונים ומשרתות

"אני מתכוונת להילחם בג'יהאד הפמיניסטי שעובר על ישראל. במפלגת קדימה הייתי הברווזון המכוער, אבל מאז שהגעתי לליכוד – אני מרגישה כמו ברבור".  
(ח"כ יוליה שמאלוב-ברקוביץ', "ידיעות אחרונות", 14.11)

### איכה לנין

"נמאס לי לשמוע את הקיטורים והבכי במדינת ישראל. חייבם להבין איפה אנחנו חיים. משה רבנו לא הביא אותנו לגבול שוויץ-איטליה. אני שומע את התעמולה הבולשביקית ואני שומע את הסיסמאות של שלי יחימוביץ', ואני חושב שאני שומע את הסיסמאות של לנין. לא נשאר פה טייקונים אלא רק פושטי רגל".  
(השר אביגדור ליברמן, "הליכוד ביתנו", "וואלה", 14.11)

### מי הרוכב ומי החמור?

"יאיר לפיד מתאים להיות חמור ההובלה של ביבי נתניהו".  
(ח"כ משה גפני, יהדות התורה, "ישראל היום", 14.11)

### מלחמת הכוכבים

"כלהקת זבובים המתנחלת על פרוסת לחם וריבה, כך עדת הסלבריטאים מהתקשורת ומהמחאה התנחלו בפתח דלתה של יו"ר מפלגת העבודה: מסוחרים מתוצאות הסקרים, רבים על מקומם בתור ל'פוטו אופ' עם שלי, וחולמים על ג'וב נוח לארבע השנים הבאות".  
(מאיר בביוף, יו"ר מרחב הנגב בהסתדרות, "הארץ", 16.11)

# רוצה להיות קול הקבוצות המוחלשות

## שיחה עם נבילה אספניולי, מועמדת חד"ש לכנסת ה-19



פעילת חד"ש הוותיקה נבילה אספניולי נולדה ב-1955 בנצרת, התגוררה במשך שנים בעיר חיפה, ושבה לנצרת, בה היא מתגוררת עד היום. בחודש שעבר נבחרה למקום החמישי ברשימת חד"ש לכנסת ה-19. אף מועמד אחר לא התמודד מולה על מקום זה, הנחשב ריאלי, כדי להבטיח כי בחמישייה הראשונה ברשימת חד"ש לכנסת תהיה מועמדת. יתרה מזאת, שני חברי הסיעה הנמצאים בצמרת רשימת חד"ש לכנסת – מוחמד ברכה וחנא סוויד – הודיעו כי יסיימו את שליחותם בכנסת באמצע הקדנציה הקרובה. כך שגם אם לא תשיג חד"ש את המנדט החמישי שלה בבחירות, אספניולי צפויה לכהן כח"כית.

אספניולי, פעילה פמיניסטית ידועה, נמנית עם מייסדי מרכז מוסאוא לשוויון זכויות האוכלוסייה הערבית בישראל, ובעבר כיהנה כיו"ר המרכז. כיום היא מנהלת את מרכז אל-טופולה בנצרת, הפועל לקידום החינוך לגיל הרך ושוקד על העצמת נשים ושילובן בשוק העבודה.

פסיכולוגית קלינית במקצועה, אספניולי היא בוגרת תואר ראשון בחוג לעבודה סוציאלית באוניברסיטת חיפה. המשיכה בלימודי תואר שני בעבודה סוציאלית באוניברסיטת העברית בירושלים. את התואר השני השלימה באוניברסיטת במברג, גרמניה, במחלקה לפסיכולוגיה.

עם שובה לארץ ב-1987 המשיכה בפעילותה הציבורית הענפה, ומאחוריה עשרות שנות פעילות למען שלום, שוויון וזכויות נשים. בין היתר הייתה פעילה בתנועת נשים בשחור, בקואליציית נשים לשלום ובמרכז "אישה לאישה" בחיפה. עד לאחרונה הייתה גם חברת הנהלת הקרן החדשה לישראל. ב-2006 זכתה אספניולי בפרס השלום של מדינת אאן בגרמניה. באותה שנה הוזכר שמה בין אלף הנשים המועמדות לפרס נובל לשלום, ובשנה שעברה שובצה ברשימת 100 הנשים המשפיעות ביותר בעולם של הארגון הפמיניסטי "Women Deliver". מערכת "זו הדרך" שוחחה עם אספניולי, בעיצומה של מערכת הבחירות.

### איזה סדר יום את מביאה לכנסת?

קודם כל, אפעל למימוש המצע של חד"ש. נבחרתי כדי לייצג את החזית ואפעל למימוש עקרונותיה. שנית, אני רוצה לקדם את האינטרסים של המגזרים המוחלשים ביותר בחברה הישראלית. במילים אחרות: אפעל למען הצדק חברתי והשוויון, תוך הכרה שקיימות קבוצות שהן מוחלשות במיוחד, כגון נשים, בעלי מוגבלויות, תושבי הכפרים הלא-מוכרים, וכל מה שמוגדר כ"פריפריה" הסובלת מאפליה שלטונית מתוכננת ושיטתית.

### בחודשים האחרונים התנהל ויכוח סוער במסגרת חד"ש בשאלת שיריון נשים ברשימה לכנסת. כפעילה פמיניסטית ותיקה, מה עמדתך בנושא?

אני תומכת בצעדים המבטיחים ייצוג נשים במקומות ריאליים ברשימת חד"ש. אני סבורה כי נשים יכולות וחייבות

לקדם את מאבקהן, וגם לייצג את עצמן, בכל המרחב הציבורי, כולל בכנסת. אני מקבלת את ההכרעה הדמוקרטית של מועצת חד"ש האחרונה, אך ממשיכה להאמין כי בעתיד יהיה עלינו לפעול כדי להבטיח שיריון לנשים ברשימה.

זאת, כפועל יוצא מהפעילות הענפה וארוכת השנים של חד"ש למען נשים ולמען שוויון מגדרי. אמושיך לפעול כדי שחד"ש תאמץ סדר יום פמיניסטי עקבי יותר – הן כלפי פנים והן כלפי חוץ, בחברה ובכנסת.

### האם כבר מוכנות הצעות החוק הראשונות?

אני עוסקת בתחומים רבים ושונים. הייתי רוצה לנסח את הצעות החוק יחד עם נציגי הקבוצות המוחלשות בחברה הישראלית. אני רוצה לסייע להיות הקול בכנסת של הקבוצות המוחלשות, ואני רואה אותן לוקחות חלק פעיל במסגרת עבודתי הפרלמנטרית. בכונתי להקים קבוצות עבודה עם פעילי השטח, כדי לקדם את החקיקה ולסייע להעלות נושאים אשר בדרך כלל אינם מטופלים, ואשר חייבים לקבל חשיפה ציבורית רחבה יותר.

### האם יש נושאים בהם תימנעי מלעסוק במסגרת פעילותך הפרלמנטרית?

כעקרון, אין נושאים שלא אעסוק בהם. יחד עם זאת, אני מקווה שבסיעה בכנסת נוכל להגדיר תחומי פעילות ומומחיות, ותיוצר דינאמיקה של עבודה משותפת. למשל: ח"כ ד"ר עפו אגבריה, המומחה בשאלות של רפואה ציבורית; ח"כ דב חנין, המומחה לנושאי סביבה; ח"כ חנא סוויד, המומחה בסוגיות תכנון וקרקעות, וכו'.

עדיין ישנו כר נרחב לפעילות ציבורית, וכאמור – אני רואה את עצמי כפועלת בתחומי הצדק החברתי, למען נשים לטובת הקבוצות המוחלשות ביותר.

# מלחמת שולל

(המשך מעמוד 1)

הפרשן חמי שלו נתן ביטוי למדיניות אמריקאית זו בכותבו ("הארץ", 22.11) על "המהפכה הדמוקרטית של האחים המוסלמים" ועל הצורך "למצב את מצרים מחדש". וכך, מצרים, שמוצבה מחדש, נותנת חסות לעסקה בחסות ארה"ב, אשר מטרתה המדינית כוללת גם הגברת הלחץ לכידודה של איראן וגם מניעת כינונה של פלסטין עצמאית בגדה וברצועה.

כדאי לשוב ולהיזכר בהסכם השלום עם מצרים (1979), עליו חתמו נשיא מצרים סאדאת, ראש הממשלה בגין ונשיא ארה"ב קרט, ואשר ממשל מורסי כבר התחייב לכבדו. הסכם זה כולל את "תכנית האוטונומיה", שגובשה אז בהתנגדות אש"ף, כתחליף מדיני לסיום הכיבוש ולכינון מדינה פלסטינית עצמאית בצד ישראל.

## החשבון של נתניהו ושותפיו

נוסף לחישובים האמריקאיים, הממשיכים להיות לב-לבה של כל החלטה של ממשלת ליכוד או עבודה, נועדה המלחמה בעזה גם לשרת מטרות קונקרטיות של נתניהו.

כך מצפה נתניהו, כי בעקבות המלחמה וההסכמות בקהיר, ממשל אובמה לא יחזור לדבר על פינוי התנחלויות ולא על מדינה פלסטינית עצמאית, ויאפשר לו את המשך הבנייה הבלתי-מופרעת בהתנחלויות. נתניהו גם מצפה, שהמלחמה, שעל 'הצלחותיה המדהימות' הוא לא יחדל לדבר בתודשיים הבאים – תסייע לו ול"ליכוד ביתנו" לסלק הצידה את הנושאים הכלכליים-חברתיים ולנצח בבחירות הקרובות לכנסת על הכרטיס של "כיסחנו את עזה".

חד"ש, אשר שבה והוכיחה כי היא הכוח המרכזי בהתנגדות למלחמה בעזה ובחשיפת העסקה האמריקאית-ישראלית-מצרית, מתריעה, כי מדיניות כוח ועסקות על חשבון זכות העם הפלסטיני לעצמאות יובילו במוקדם או במאוחר לסיבוב המלחמתי הבא.

חד"ש תמשיך להעמיד במרכז מערכת הבחירות את החתירה לשלום, המבוסס על סיום הכיבוש ועל כינון פלסטין עצמאית בצד ישראל, יחד עם החתירה להגנת זכויות העובדים, הנשים והאוכלוסייה הערבית, ובקיצור – שלום צודק וצדק חברתי.

חמאס, כידוע, אינו חלק מאש"ף, אלא מסגרת פוליטית מתחרה, שתפסה את השלטון בעזה בכוח הזרוע. ישראל וארה"ב בונות על כך שחזיקו החמאס יבוא על חשבון אש"ף, על כל מה שכרוך בכך: תקיעת טריז במאמצים להשגת אחדות מדינית פלסטינית, וביסוסה לטווח ארוך של הפרדה מדינית בין הגדה לבין הרצועה.

ישראל וארה"ב חותרות בגלוי למנוע את ההכרה של עצרת האו"ם בפלסטין על שני חלקיה (הגדה והרצועה, לרבות מזרח-ירושלים) כמדינה שאינה חברה ולחסום את הדרך בפני פלסטין עצמאית.

זה היחס כלפי היוזמה המדינית שמוביל אש"ף. וכיצד מתייחסים נתניהו ואובמה כלפי החמאס? הם הודיעו על כוונתם להקל את הסגר הימי על רצועת עזה, להרחיב את השימוש במעבר רפיח, ואפילו להתחייב לא להמשיך במדיניות החיסולים. צעדים אלה, החיוביים כשלעצמם, אם יתבצעו, אינם מנותקים מהחתירה הישראלית-אמריקאית לערעור מעמדו של אש"ף כנציג העם הפלסטיני כולו. בכך, מבקשים נתניהו ואובמה לסכל את האפשרות להשגת עצמאות מדינית פלסטינית ולהביא לסיום הכיבוש הישראלי.

## החשבון האמריקאי

לתמיכה הגלויה של ממשל אובמה במלחמה של נתניהו נגד עזה ובהסכמות בקהיר היו היבטים חשובים נוספים.

לאחר שנבחר לתקופת כהונה שנייה, אובמה פנוי עתה לעסוק בחזית ההגמוניה האמריקאית. לשם כך הוא ערך בשבוע שעבר ביקור בכמה מדינות בדרום-מזרח אסיה; ולשם כך הוא משקיע מאמצים בשיקומו של המערך האסטרטגי המזרח-תיכוני, המבוסס על שיתוף פעולה והבנות בין ישראל, מצרים וטורקיה.

ממשל אובמה ממשיך לספק סיוע צבאי וכלכלי למצרים גם לאחר שהאחים המוסלמים הגיעו בה לשלטון. מבחינת אובמה, המלך (מובארק) הלך, יחי המלך החדש (מורסי), ובלבד שגם החדש יסכים למלא את התפקיד שהוטל עליו: שותפות בציר האמריקאי נגד איראן וסוריה, ועידוד השקעות אמריקאיות במצרים.

## סרבן גיוס שנכלא: "זו חובה מוסרית"



נתן בלנק, תושב חיפה בן 19 הגיע בשבוע שעבר (19.11) אל לשכת הגיוס והודיע על סירוב להתגייס, בשל מעשי הצבא בעזה.

"התחלתי לחשוב על סירוב להתגייס לצה"ל בזמן מבצע 'עופרת יצוקה' ב-2008. גל המיליטריזם הכוחני ששטף אז את המדינה, גילויי השנאה ההדדיים, ודיבורי הסרק על מיגור הטרור ויצירת כוח

הרתעה, היו הטריגר הראשוני לסירוב. כיום, לאחר ארבע שנים מלאות טרור, ללא תהליך מדיני, וללא שקט בעזה ושרדות, ברור לחלוטין שממשלת נתניהו אינה מעוניינת במציאת פתרון למצב, אלא בשימורו."

"לנו, כאזרחים וכבני אדם, חובה מוסרית לסרב למשחק הציני הזה. לכן החלטתי לסרב להתגייס", מסר בלנק.

## הושלמה צמרת רשימת חד"ש לכנסת

מזכירות חד"ש, בישיבתה בשבוע שעבר (21.11) סיכמה שבוע של פעילויות נגד המתקפה בעזה, אותן יזמו סניפי חד"ש ברחבי הארץ, ודנה בהיערכות לבחירות לכנסת.

לאחר ש-6 המועמדים הראשונים ברשימת חד"ש לכנסת נבחרו כבר בידי מועצת חד"ש, בחרה המזכירות במועמדים הבאים ברשימה: מועמד מס' 7 ברשימה הוא ד"ר **עבדאללה אבו-מערוף** (חבר הלשכה הפוליטית של מק"י ופעיל בוועד היוזמה הערבי-הדרוזי); מועמדת מס' 8 היא ד"ר **יעלה רונן** (ר' מאמר בעמוד 5); מועמד מס' 9 יהיה נציג התושבים הערבים בנגב (ייקבע במועד מאוחר יותר); מועמדת מס' 10 היא עו"ד **מור סטולר** (חברת הוועד המרכזי של מק"י וחברת בית נבחרה ההסתדרות); ומועמד מס' 11 הוא **עומר נסאר** (ראש המועצה המקומית עראבה).



# ביטחון לתושבי הדרום? לא באמצעות מלחמה

מאת יעלה רונן

כולם מדברים על כך שצריך להגן על התושבים בדרום. אני גרה בדרום. לא סתם בדרום, אלא בעוטף עזה. וצריך להיות לי נעים שכל כך אכפת למדינה ממני. אבל האם זה באמת כך?

הבת שלי בת השנה הולכת לגן בקיבוץ רעים. יש מערכת חינוך למופת בקיבוצים באזור, אחד היתרונות של החיים בפריפריה. לפני שבועיים נפל קסאם על בית בקיבוץ. הייתה אזעקת "צבע אדום", ולתושבים היו 15 שניות לרוץ למקום מוגן – אבל אין לאן לרוץ. היישובים, אשר כבר 12 שנים מצויים תחת אש הקסאמים ונמצאים יותר משבעה קילומטר מהגבול – אינם ממוגנים. "הרי לא נופלים שם כל כך הרבה קסאמים".

אז מה אם יש רק מעט קסאמים? כל אחד מהם מסוגל להרוג, וחשוב מכך, האפשרות לקסאמים ללא האפשרות להתגונן – מייצרת חיים בפחד מתמיד. קיבוץ רעים נמצא 7.5 קילומטרים מהגבול. חברת קיבוץ יצאה באחרונה ממיטתה בעת אזעקה והלכה למסדרון, וקיוותה שהמסדרון אולי ייתן לה קצת יותר הגנה, לפחות הגנה נפשית. שיחק לה הזול, והפגיעה הייתה בחדר השינה שלה. אחרי שנפגע ביתה החליטה הממשלה למגן גם את קיבוץ רעים. החליטו, אבל עדיין אין תקציב. האם זו באמת דאגה לתושבים בדרום?

יום לאחר תחילת המבצע (15.11) הייתה מתוכננת הפגנה של תושבי הכפר הערבי-בדואי ביר הדאג', מול בניין המועצה האזורית רמת נגב, הצמוד לכפר שלהם. עם התחלת המבצע, הודיעה המשטרה לתושבי הכפר שהאישור להפגנה מבוטל, מפאת "שלום המפגינים". הצביעות זועקת – הרי הכפר שלהם עדיין לא מתוכנן, ולכן הוא בנוי רק מצריפי פח רעועים. מדוע המדינה "דואגת לשלומם" בזמן ההפגנה, אבל לא דואגת לילדיהם בחיי היומיום בתחומי הכפר?

בטווח הטילים ישנם כמאה אלף אזרחים בדואים, שאין להם אישור לבניית בית, ובוודאי לא למ"ד. האם יש אצלם אזעקות? ואם תישמע אזעקה, איפה הם אמורים להתחבא ולהחביא את ילדיהם?

ובהקשר של הכפרים הבדואים, הדאגה לדרום ממש צורמת: המדינה מתעקשת להעתיק בכוח מכפריהם את רוב התושבים הבדואים ולהעבירם לעיירות. במסגרת המאמצים הללו, המדינה הורסת בתים, מכה גברים, נשים וילדים, ווצרת אנשים. אילו הייתה זו דאגה כנה – היו דואגים לשלומם, היו דואגים לפרנסתם, שלא תתאפשר במסגרת עירונית, והיו דואגים גם לבתי ספר, שהרי התיכונים הראשונים בכפרים נבנו רק בחמש השנים האחרונות!

לו הייתה הממשלה דואגת בכנות לתושבים הערבים-הבדואים, היו דואגים לבריאותם, ולא דורשים מכל אם שילדה חולה שתלך שני קילומטרים ותסע בשני אוטובוסים כדי להגיע למרפאה הקהילתית. אילו היו דואגים לשלום התושבים בדרום, לא היו יוצרים את העוני והתסכול בקרב

האוכלוסייה הבדווית, אשר מתוצאותיהם סובלים הוריהם, הקהילה – וכל הנגב.

בקורס שלימדתי במכללת ספיר, זכיתי ללמד אישה מרשימה מאופקים. בשיחת חולין סיפרה לי שהיא ומשפחתה חושבים לעזוב את אופקים. חבל, חשבתי, אישה שלאורך כל חייה הצעירים פעלה למען קהילתה, בעלת יכולות מרשימות, למה לעזוב? הילדים, היא סיפרה. אין אצלנו בית ספר שאני רוצה שילדיי ילמדו בו. אילו באמת הייתה דאגה לנגב, אולי היו משקיעים בבתי הספר בערי הפיתוח בנגב?

ואילו באמת היה אכפת לממשלה ולראשה מה קורה בנגב, היו פועלים למען סיום האלימות לאורך הגבול. קסאמים רבים נופלים באופן קבוע אצלנו. התקשורת לרוב אינה מפרסמת זאת. כשאני שומעת בתקשורת על נפילת קסאם, אני חושבת על המניע הפוליטי שמאחורי הפרסום, ולבי מתכווץ: האם שוב רוצים להכין את המדינה למלחמה?

ההרגשה היא שאנחנו, תושבי הדרום, הפכנו מגרש המשחקים של הממשלות האחרונות. נראה שטוב להן להשאיר את האלימות נגדנו על אש נמוכה, וכשצריך קצת יותר "התגייסות" – אפשר בכל רגע להבעיר אש גדולה. זאת במקום הדאגה האמיתית, אשר הייתה כוללת משא-ומתן עם החמאס, במקום "התנתקות" חד-צדדית. כן, אין ברירה וחייבים לשבת עם אלה אשר מחליטים בצד השני. זו הדרך לדאגה אמיתית לתושבי הדרום.

ועוד משפט אחד בלבד: כמה עולה המבצע הזה? אילו הממשלה הייתה מדברת ומייצרת דו-קיום משני צידי הגבול, במקום לצאת למבצע צבאי יקר, ואז משקיעה את הכספים במקום בצבא - בחינוך, בבריאות ובפיתוח כלכלי בדרום, זו הייתה דאגה אמיתית לדרום.

ד"ר יעלה רונן מרצה במכללה האקדמית ספיר, פעילה למען זכויות תושבי הכפרים הבלתי מוכרים בנגב, ומועמדת במקום השמיני ברשימת חד"ש לכנסת.

**נגד המתקפה על עזה, למען מדינה עצמאית**  
מפלגת העם הפלסטיני, מפלגתם של הקומוניסטים הפלסטינים, פרסמה (18.11) גילוי דעת נגד המתקפה על עזה, ולמען מדינה פלסטינית עצמאית, בו נכתב:  
"15 יום לפני הדיון בעצרת האו"ם בדבר קבלת פלסטין כמדינה שאינה חברה קבועה באו"ם, החלה התקפה ישראלית נוספת נגד רצועת עזה. זאת, ערב הבחירות הצפויות להתקיים בישראל בחודש ינואר הקרוב. מטרת ישראל במתקפה היא לטרפד את ההחלטה הצפויה באו"ם. אך התקפה זו לא תעצור את עמנו בדרכו להשגת אחדות לאומית, שחרור לאומי ושלום צודק וכולל".

# יוון על המוקד

## השמאל הרדיקלי מציע פתרונות למשבר השיטה הקפיטליסטית

### האם צעדים אלה לא יובילו להוצאתה של יוון מהאיחוד האירופי או מגוש היוון?

אנו רואים את האיחוד האירופי ואת גוש היוון כזירות בהן עלינו לנהל מאבק. יש תקדימים לדרישות מסוג הדרישות שאנו מעלים: באמצע שנות החמישים, בוטל החוב החיצוני של מערב גרמניה, במסגרת הסכם פיתוח שחתמה עם מדינות אירופיות אחרות, במטרה לאפשר לכלכלתה להתניע מחדש, ולצאת מהמעגל של מיתון ומשבר.

בהקשר זה, חשוב לזכור את ההשלכות החברתיות של המשבר. שיעור האבטלה הרשמי עומד על כ-25%, ובקרב צעירים – 56%. בקרב הנשים האבטלה גבוהה אף יותר.

מאז פרץ המשבר, גברו מקרי האלימות במשפחה. יש אזורים ביוון, בהם מעריכים כ-1 מתוך כל 5 ילדים סובל מהתעללות. לפי נתונים רשמיים, בשלוש השנים האחרונות, בהן העמיק המשבר הכלכלי, נרשמו כ-3412 התאבדויות כתוצאה ממצוקה כלכלית.

בעיות מסוג זה מאפיינות את כל אזורי הפריפריה של האיחוד האירופי, אם כי יוון סובלת מהן ביתר חריפות. עלינו לשאוף להעמיק את שיתוף הפעולה בין ארצות פריפריה אלו, ובמיוחד בין "ארצות הדרום" (כגון יוון, איטליה, ספרד, פורטוגל, וכו'), כדי ללחוץ לשינוי מדיניות באיחוד.

יותר ויותר יוונים מבינים כיום כי מדיניות הצנע הניאו-ליברלית פשטה בהחלט את הרגל. בעוד שב-2009 עמד החוב של יוון על 130% מהתמ"ג, ב-2014 הוא צפוי להגיע ל-190%! כלומר, הצעדים שנכפו עלינו בשלוש התוכניות של הטרויקה, לא רק שלא שיפרו את מצבם של מעמד העובדים ושל העם היווני, אלא אף הזיקו קשות. המדיניות הקפיטליסטית שולחת את יוון לשקוע עמוק יותר לתחתית, ובתוך כך גילינו: כי בעצם אין תחתית!

### כיצד צופות מפלגת סינאספיסמוס וקואליציית סיריזה את פני העתיד?

ארבע שנים של תהפוכות פוליטיות בלתי פוסקות חייבו אותנו לשנות את המפלגה שלנו, אך לא את הערכים שלנו. עלינו לסכם את הניסיון של התנועות החברתיות, ובמיוחד את הניסיון של "תנועת הכיכרות", שהחלה בכיכר סינטגמה באתונה. נדרש מאיתנו להציג סדר יום שמאלי, שהוא רדיקלי אך גם ממשי ובר-קיימא, שיזכה בתמיכת התנועות החברתיות, ויוכל להוציא את יוון מהמשבר, אליו הובילה אותה המדיניות הניאו-ליברלית.

מפלגתנו הכפילה את מספר חבריה בתקופה האחרונה. זו אחת הסיבות מדוע בכוונתנו, באביב 2013, לאחד את כל מרכיבי קואליציית השמאל "סיריזה", המונה כיום למעלה מעשר מפלגות ותנועות, למפלגת שמאל אחת, בה יתקיימו זרמים רעיוניים שונים.

זהו תהליך שאיננו יודעים עדיין כיצד יתפתח, אולם אנו מאמינים כי יוכל להצמיד את השמאל היווני קדימה.

בשבוע שעבר, בעקבות המתקפה הישראלית על עזה, ביקרה בישראל ובשטחים הפלסטינים הכבושים משלחת של מפלגת סינאספיסמוס היוונית. מפלגה זו היא עמוד השדרה של קואליציית השמאל הרדיקלי (סיריזה), אשר זכתה ב-27% מהקולות בבחירות שהתקיימו בחודש יוני האחרון (בהשוואה ל-4.6% מהקולות ב-2009). פחות מ-3% הפרידו בינה לבין הניצחון בבחירות.

מערכת "זו הדרך" שוחחה עם זיסיס זאנאס, חבר המועצה המרכזית של סינאספיסמוס, ועם מריה סיראקו, האחראית על המזה"ת במחלקה לקשרי חוץ של המפלגה.

### מה איפשר את הגידול הדרמטי בכוחה של סיריזה?

המפתח לגידול המהיר בכוחה של קואליציית סיריזה, אשר מפלגת סינאספיסמוס מהווה בה את המרכיב המרכזי, הוא בנחישות שלנו להביא להקמה של ממשלת שמאל המורכבת מכל הכוחות המתנגדים למדיניות הצנע. הקריאה שלנו לממשלת שמאל זכתה לתהודה אדירה. מבחינתנו, זו אינה סיסמא, אלא עמדה עקרונית. הכרחי לגבש אלטרנטיבה שלטונית למדיניות הטרויקה - הבנק האירופי המרכזי, קרן המטבע הבינלאומי, והאיחוד האירופי.

העיקרון הבסיסי סביבו אנו קוראים להקים ממשלת שמאל הוא התנגדות לשלוש תוכניות החילוץ שנכפו עלינו, אשר מאיימות להפוך את יוון לסוג של סין בתוך אירופה. למה הכוונה? הטרויקה מעוניינת להפוך את מעמד העובדים היווני לכוח עבודה זול. הם רוצים שכלכלת יוון תופקר לידי חברות זרות, אשר יקנו בחצי-חינם את המגזר הציבורי מידי פוליטיקאים מושחתים. כל מה שמעמד העובדים היווני השיג בעשרות שנים של מאבקים ושבתות – כעת מאיימים לקחת זאת מאיתנו.

אנו סבורים גם כי יש למחוק את כל החוב של יוון, או לפחות את רובו. מבחינתנו, זה לא חוב של העם היווני, אלא של הבנקים ושל המערכת הפוליטית המושחתת. יש לעצור את כל תשלומי החוב.

### הקומוניסטים ביוון בסולידריות עם עזה

"המפלגה הקומוניסטית היוונית מגנה את המתקפה הצבאית של ישראל על רצועת עזה, שהובילה להרג עשרות פלסטינים, בהם ילדים ונשים רבים, ולמאות פצועים", כך נכתב בהודעה שפרסמה המפלגה (20.11).

"פעולות צבאיות אלה סוללות את הדרך לקראת הרחבת והעמקת המעורבות האימפריאליסטית באזור, ולקראת פתיחה במלחמות נגד סוריה ונגד איראן. מלחמות אלה יסייעו לארה"ב, לנאט"ו, לאיחוד האירופי ולשאר השליטים בנתיבי האנרגיה (גז ונפט) ולנצל את עמי האזור", לשון ההודעה.



# תחי המולדת! הלאה המולדת!

מאת לילך ובר

**"ארץ הפסיפלורה העצובה" מאת מרואן מח'ול, בעריכת המשורר הערבי-יהודי אלמוג בהר, התמקם לאחרונה בצמרת רשימת רבי-המכר של השירה העברית בעשור האחרון. הספר מגיש שירה רבת עוצמה, העושה חסד עם קונפליקט הזהות הפלסטיני, המדבר גם בעברית.**

שמו של ספר השירה בעברית של המשורר יליד פקיעין **מרואן מח'ול**, אשר יצא לאחרונה במהדורה שנייה בעברית, מתכתב עם הסיפור הנודע "ארץ התפוזים העצובים", מאת הסופר הפלסטיני ע'סאן כנפאני. על הפסיפלורה בגינתו כותב מח'ול בשירה בפרוזה: "היא מפתלת את גופה שצבעו חום, כפנינה, מזמרת על הר הגליל העשוי פרי ופוסעת כחייל רודף שלום לעבר נשמתו".

כתיבתו של מח'ול רצופה אזכורים ליצירתם של כנפאני, של המשורר הסורי ניזאר קבאני, ובמיוחד לשיריו של המשורר הלאומי הפלסטיני מחמוד דרוויש, שמח'ול היה בין ידידיו בשנות חייו האחרונות. אלה מתווכים היטב בתרגום העברי באמצעות הערות שוליים, המספקות הקשר למי שהשירה הערבית לא מצויה בדי-אן-איי הפואטי שלו. "ארץ הפסיפלורה העצובה", ספרו השני של מח'ול, ראה אור בשפה הערבית ב-2011, ויצא בביירות ובבגדד במקביל. לשירתו של מח'ול התוודעתי באמצעות המשורר הירושלמי **אלמוג בהר**, שערך ברגישות את התרגום העברי והקדים את הקביעה הצנועה כי "אני מקווה שהתרגומים לא יביישו את המקור. אף על פי שאני ממליץ לכל הקוראים לאמץ את שפתותיהם ואת לבם אל הערבית, אחותנו כלה, ולקרוא את השירים במקורם, העולה על כל תרגומיו".

לצד המהלך הפואטי של מח'ול, בתרבות הערבית בכלל ובתרבות הפלסטינית בפרט, כתיבתו מהווה עבור קוראי העברית – חוליה מקשרת לשירה ערבית עשירה וסמיכה. תרבות הומאניסטית ופמיניסטית שמתמודדת באומץ עם קונפליקטים לאומיים ועם שאלות של זהות.

בקביעה הארספואטית "על חבל פחדים מפני הקורא / אני הולך עם השיר" נפתח המחזור "ענייני טייק-אוויי", שירי האיכו המסמנים כיוון חדש בשירתו של מח'ול.

במלאכת תרגום הספר לקחו חלק לא פחות משנים-עשר מתרגמים ומתרגמות, יהודיות וערבים. במלאכת העריכה סייעו לבהר, פרט למח'ול עצמו, גם **יאיר חורי**, **תמר וייס** ו**אלטייב גנאים**. במובן זה, "ארץ הפסיפלורה העצובה" הוא פרויקט תרבותי משותף, אשר נוצר מתוך כבוד לשירה הערבית ולשירה העברית, ומתוך חברות ותמימות דעים פואטית רבת ניואנסים.

הספר בעברית לא שואף להיות תרגום מדויק של המקור הערבי, אלא ממקם את שיריו העבריים של מח'ול בשירה העברית בת הזמן. מח'ול עצמו לקח חלק בעריכת האנתולוגיה המעמדית העברית-ערבית "אדומה" והאנתולוגיה הפלסטינית-יהודית "שירה נגד החומה", שיזמה קבוצת האקטיביזם הפואטית "גרילה תרבות".

מח'ול אינו משורר שספון בין דפי הספרים. כמנכ"ל חברת בנייה במקצועו, מח'ול מעיד על עצמו, בשיחה החותמת את הספר, כי "משמונה וחצי בבוקר ועד שמונה וחצי בערב אני נמצא בעולם האכזרי שאני חי בו, העולם אשר נקלעתי אליו מגיל מוקדם, שנקרא 'עולם העסקים'".

"מיד אחר-כך אני חוזר הביתה, נח, אוכל ויושב עם המשפחה עד אחת-עשרה או שתיים-עשרה בלילה. לאחר מכן אני מתקלח, מתלבש ויושב לקרוא או לכתוב, תלוי בתחושה שלי, וכל זה נמשך עד השעות האחרונות של הלילה".

אחת מן הפריבילגיות של משורר פלסטיני בישראל היא האפשרות להגיע לקהל של רבבות. מח'ול משך קהל של 4,000 איש כאשר הופיע עם שיריו באצטדיון בטול-כרם. בפרפורמנס פואטי ששואב הן ממורשתו של דרוויש והן מזו של הרוקנרול, מח'ול מקריא בקולו החם ומלא התשוקה שירה סוחפת מול קהלים של עשרות אלפים, בין היתר בתהלוכת השיבה, המתקיימת מדי שנה בכפר עקור אחר, לציון הנכבה הפלסטינית.

ספרו השלישי בערבית "בתים שהשאירו אצלי השירים", שראה אור בביירות, עתיד לצאת בקרוב גם בהוצאת הספרים "א-ראיה" (בעברית: "נס"). השקה חיפאית של ספרו השני תתקיים ביום ד', 19.12, בשעה 20:00 בקפה ראיי (בלפור 2).

**מרואן מח'ול, "ארץ הפסיפלורה העצובה". הוצאת קשב לשירה, 2012, 131 עמודים, 65 ש"ח.**

## ירושלים / מרואן מח'ול

אני רוצה את ירושלים.  
לא את זאת של אלהים  
ולא את זאת של רחובות שפקרה פהם ההיסטוריה  
במחול-טבח-נחפז  
והם המו.

בירושלים דברים נאים יותר  
כמו ערב המכנס את קהלו בפר  
ופוצע את השנה בערנות הפקר עד זוב ליל.  
ובה, בעיר הזאת, יש לי  
נערה שאינה מכור מחצבתי  
אבל היא כדבש  
משבט העזרד.

אני אוהב את ימי החל בעיר  
כי יום השבתון משבית את שרון חושי,  
והעיר דומה לי בספנה שגוברת בתוכה  
כל אימת שעולה בה המלת העולים אליה  
לשא.

בירושלים  
איש אינו מפיק תועלת  
(גם לא הנשא בסבלה)  
מנשיקה שקבל ממי  
שפשפשו בציציות האל במחסום.

ולמים, פאשר נערת נסעה –

זו משבט העזרד –

החלטתי שבירושלים

דבר אינו מענין אותי עוד.

חיפה יפה יותר.



מערכית: רוז'ה רזיאל תבור

# הסתה ימנית בענו ובנצרת עילית

והוא יתקיים במועדון הבארבי, קיבוץ גלויות 52, תל אביב. קבלת פנים למוזמנים בשעה 20:00, ופתיחת דלתות בשעה 21:30. לרכישת כרטיסים: 054-3177852.

אירוע נוסף יתקיים ביום שישי הקרוב, 30 בנובמבר. במשך יותר משנתיים פועל בנווה שאנן שבדרום תל-אביב מקלט בו מתגוררים כמאה פליטים חסרי בית. כעת, בשל קשיים כלכליים, המקלט עלול להיסגר.

פעילים למען הפליטים מסרו כי "ביום שישי הבא ננסה לעזור לחברינו להמשיך להפעיל את המקלט. נפגש ליריד עם מוזיקה אתיופית, בזאר בגדים וחפצים ואוכל, וכל ההכנסות ילכו למקלט". האירוע יתקיים בבית אחותי, רח' מטלון 70, תל-אביב.

פעילי ימין קיצוני – בהנהגת הכהניסט ח"כ מיכאל בן ארי – ניסו לקיים בשבוע שעבר (21.11) ביקור פרובוקטיבי בעכו העתיקה. המשטרה מנעה את כניסתם, ובן ארי שב והשמיע דברי הסתה גזעניים נגד אזרחי ישראל הערבים.

גם בנצרת עילית נרשמה פרובוקציה, לאחר שראש העיר, שמעון גפסו, שלח לשר הפנים מכתב, בו קרא להפסיק את המימון הממשלתי לעיר נצרת, זאת בנימוק המסית לפיו נצרת היא "קן טרור באמצע הגליל". גפסו גם הטיף לטרנספר באומרו: "לו היה הדבר בידיי, הייתי מפנה מעיר זו את תושביה עוכרי ישראל, שמקומם בעזה ולא פה".

המטה למאבק בגזענות דרש מהיועץ המשפטי לממשלה לחקור התבטאויות חמורות אלה.

## 29.11 - תומכים בהכרת האו"ם בפלסטין

"אנו אזרחי ישראל, יהודים ופלסטינים, תומכים ביוזמת אבו-מאזן להכרת האו"ם בפלסטין כמדינה, ותומכים בהקמת המדינה הפלסטינית על בסיס גבולות 1967 לאלתר", כך נכתב בגילוי דעת שפרסמו שורה של ארגוני שלום.

"בתאריך סימבולי זה, כ"ט בנובמבר, הגיע הזמן לממש את חזון שתי המדינות. אנו קובעים כי הכרה במדינה פלסטינית היא אינטרס מובהק של מדינת ישראל".

עוד נכתב בגילוי הדעת, כי "הסכסוך ארוך הימים והעקוב מדם לא יפתר דרך והאלימות, אלא במו"מ שיוביל להקמת מדינה פלסטינית בצד מדינת ישראל. לכל עם הזכות להגדרה עצמית, והגיעה העת לממש זכות זו של הפלסטינים".

הארגונים, ביניהם חד"ש, יקיימו עצרת תמיכה ביוזמה הפלסטינית ביום חמישי, 29 בנובמבר, בשעה 18:00, מול היכל העצמאות (שדרות רוטשילד 16, תל-אביב).

## אירועים בת"א למען הפליטים

ביום שני, 17 בדצמבר, יערך אירוע ההתרמה השנתי של מוקד הסיוע לעובדים זרים, בהשתתפות להקת תיסלם. האירוע מוקדש השנה למאבק בסחר בכני אדם ובעבדות,

### סניף חיפה של מק"י

מרכין ראש על קברה של הפעילה האמיצה והמסורה

### וורדה חביב

ומשתתף בצערה של המשפחה

אבלות על מותה של הפעילה הבלתי-נלאית לקידום הנשים והאחוה ביניהן

### וורדה חביב

ומשתתפות באבלה של המשפחה

תנועת נשים דמוקרטיות בישראל



## מפגשים וחוגי בית לקראת הבחירות לכנסת

**יפו** – ביום חמישי, 29 בדצמבר, בשעה 20:00, תתקיים אסיפה פומבית של חד"ש יפו בנושא הבחירות לכנסת ולתמיכה ביוזמה הפלסטינית באו"ם. האסיפה בהשתתפות יו"ר חד"ש, ח"כ מוחמד ברכה, ונבילה אספניולי, מועמדת מס' 5 ברשימת חד"ש לכנסת. לפרטים על מקום האסיפה: 050-5613924

**יפו** – בשבת, 1 בדצמבר, בשעה 11:00, יתקיים חוג בית עם ח"כ דב חנין, על גג הבית ברח' יפת 10 (הכניסה דרך רחוב החלפנים). לפרטים: 054-4429272

**חיפה, שכונת כבאביר** – ביום ראשון, 2 בדצמבר, בשעה 20:00, יתקיים חוג בית עם מזכיר חד"ש, עו"ד איימן עודה (מועמד מס' 6 ברשימת חד"ש לכנסת) ועם ח"כ דב חנין. לפרטים: 052-8330046

**חיפה, מכללת גורדון** – ביום שלישי, 4 בדצמבר, בשעה 20:00, יתראיין ח"כ חנין במסגרת סדרת המפגשים "מדברים גורדון", באודיטוריום במכללת האקדמית גורדון, רח' טשרניחובסקי 73. לפרטים: 050-5913015

**חולון** – ביום חמישי, 6 בדצמבר, בשעה 19:30, יתקיים חוג בית עם ח"כ דב חנין בשכונת תל גיבורים. לפרטים נוספים: 03-5052199